

Arrest

nr. 337 603 van 12 december 2025
in de zaak RvV X/ XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. LAURENT
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 28 januari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 24 december 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat F. LAURENT verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België op 20 november 2023 binnenkwam als niet-begeleide minderjarige, diende op 21 november 2023 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 31 januari 2024 stelde de Dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan gedurende haar minderjarigheid. Deze voogdij nam van rechtswege een einde in mei 2025.

1.3. Op 24 december 2024 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster door aangetekende brief van 24 december 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 21/11/2023

Overdracht CGVS: 18/03/2024

U had een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 26 september 2024 van 9u22 tot 12u15 in het bijzijn van een tolk Somalisch. Uw voogd mevrouw M., en uw raadsman, meester Laurent, waren aanwezig gedurende het hele persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te hebben en tot de Badecadi clan te behoren. U bent afkomstig uit het dorp Qandhoole in het district Buloburde van de provincie Hiraan. U woonde daar met uw ouders, uw broer, uw vijf zussen en twee halfbroers.

Uw vader had een winkeltje waar hij voedingsproducten verkocht. Elke zaterdag ging hij naar de stad Buloburde om inkopen te doen voor zijn winkel. Alshabaab vroegen hem om te spioneren voor hen en uw vader weigerde dit. Midden 2023 werd uw vader ontvoerd door Alshabaab. Sindsdien is er geen nieuws over hem.

U ging naar de koranschool en op een dag kwamen leden van Alshabaab naar de koranschool. Ze kozen u en enkele andere meisjes uit om mee te gaan met hen. Toen u buiten kwam schreeuwde u omdat u niet met hen wilde meegaan. Uw oom, die niet ver van de koranschool woonde, kwam kijken en wilde u helpen. Hij probeerde u mee te nemen, maar Alshabaab schoot hem dood. U werd meegenomen naar een plaats buiten het dorp en vastgehouden in een kamer. U moest voor Alshabaab werken en schoonmaken. In de tweede week moest u water halen aan de waterput. Daar kwam u uw broer tegen. De vrouw van Alshabaab, die u bewaakte raakte in discussie met uw broer. U probeerde met hem te vluchten maar uw broer werd geslagen en u werd met een auto terug gebracht. Later hoorde u dat uw broer overleden was aan zijn verwondingen.

Alshabaab dreigde u uit te huwelijken omdat u wilde vluchten en bracht u onder bij een koppel in een huis. De man zei dat u met zijn broer zou trouwen en dat hij wilde dat u opnieuw besneden werd omdat u niet het juiste type besnijdenis had ondergaan. De vrouw had medelijden met u en hielp u ontsnappen. U reisde naar Mogadishu en woonde twee maanden bij een verre neef van uw moeder. De vrouw van deze neef van uw moeder wilde niet dat u daar bleef dus uw moeder regelde uw reis met hulp van een oom in het buitenland.

U verliet Somalië op 5 november 2023 en reisde via Kenia naar Europa. U kwam aan in België op 20 november 2023 en diende de volgende dag een verzoek om internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u een besnijdenisattest neer.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van alle feiten die u hebt aangehaald en van alle elementen in het dossier, blijkt dat u geen vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk hebt gemaakt. U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet loopt. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan uw vluchtmotieven.

U verklaarde dat Alshabaab u uit de koranschool wilden meenemen om bij hen in te lijven. Toen uw oom u wilde redden, werd hij doodgeschoten (CGVS, p. 10). Om te beginnen blijkt een gedwongen rekrutering in de strikte zin in het algemeen een eerder ongewoon fenomeen te zijn in Somalië. Rekrutering onder dwang gebeurt eerder uitzonderlijk en onder bepaalde omstandigheden (zie informatie administratief dossier). Bovendien is er in geval van rekrutering door Alshabaab meestal sprake van een geleidelijk proces, dan van

een gedwongen rekrutering. Uit de informatie over rekruteringsmethodes van Alshabaab blijkt dat wanneer er sprake is van rekrutering, dit in de praktijk vaak onder de sociale druk van de familie en de clan gebeurt, door propaganda of indoctrinatie in de Koranschool en door financiële beloningen (zie informatie administratief dossier). In uw geval is er van geen van deze zaken sprake. Uw gedwongen rekrutering op zich is aldus zeer atypisch te noemen. Verder slaagt u er ook niet in aannemelijk te maken dat Alshabaab u wel meteen onder dwang zouden meenemen en mishandelen, zonder eerst na te gaan of u niet bereid was om zich vrijwillig bij hen aan te sluiten. U verklaarde immers dat Alshabaab de koranschool binnenkwamen en meteen zeiden dat u moest meekomen. U werd dan met andere meisjes onder dwang in een auto gestoken. Bovendien negeerde Alshabaab de poging van uw oom om te onderhandelen en schoten ze hem dood (CGVS, p. 10). Dat Alshabaab uw bereidwilligheid om aan te sluiten niet onderzochten en uw familie niet probeerden te overtuigen, is hier niet aannemelijk. Het was voor hen immers een betere en gemakkelijker manier om een goede rekrut in te lijven. Dat Alshabaab zich bij u tot deze gedwongen manier van rekruteren gekeerd zouden hebben, is niet aannemelijk. Deze onaannemelijkheid doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Daarbij komt dat u niet kan verklaren waarom Alshabaab het nu net op u gemunt hadden. Hiernaar gevraagd zegt u simpelweg dat u bij de oudste meisjes in de koranschool was (CGVS, p. 13). Het is dan ook niet geloofwaardig dat Alshabaab u plots zonder enige aanleiding meenemen en inlijven.

Voorts verklaarde u dat uw broer u probeerde te helpen om te ontsnappen. Toen u door Alshabaab achtervolgd werd, werd uw broer gedood (CGVS, p. 10). Het is niet aannemelijk dat u er in slaagde om weg te komen en te vluchten met uw broer. U werd immers constant bewaakt door een vrouw. Dat uw broer haar kon duwen en jullie vervolgens konden wegllopen is dan ook niet aannemelijk. Bovendien kan u niet verklaren hoe uw broer op hetzelfde moment bij de waterput was toen u daar kwam. U was toen al meer dan een week vermist en uw familie wist niet waar u was (CGVS, p. 15). U verklaarde dat u lang in de auto zat en dat u zich ver van uw dorp bevond (CGVS, p. 14). Dat uw broer daar op hetzelfde moment kwam als u is niet aannemelijk. Ook deze onaannemelijkheden doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Verder verklaarde u dat u na uw ontsnappingspoging bij een koppel werd ondergebracht en dat u zou worden uitgehuwelijkt aan een man van Alshabaab. Deze man eiste dat u opnieuw besneden zou worden omdat u niet het juiste type besnijdenis had (CGVS, p. 10). Er moet worden opgemerkt dat u erg weinig weet over de man met wie u moest trouwen. Zo weet u niet hoe hij er uit ziet, waar hij woont of van waar hij afkomstig is (CGVS, p. 16). U weet niet of hij al getrouwd is en een gezin heeft. Dat u niet meer weet over de man aan wie u zou uitgehuwelijkt worden is niet aannemelijk. U woonde immers bij het gezin van zijn broer en had een goede band met de vrouw. Dat u niet meer moeite deed om meer te weten te komen over de man met wie u moest trouwen, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover. Toen u hierop gewezen werd, antwoordde u simpelweg dat u niet meer vroeg omdat u geen interesse had en niet wilde trouwen (CGVS, p. 16). Ook dit element doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Uit uw verklaringen blijkt nog dat u kon ontsnappen omdat de vrouw van het huis u hielp. Ze stelde zelf voor dat u zou kunnen ontsnappen terwijl u naar toilet ging en ze regelde een auto om u naar Mogadishu te brengen (CGVS, p. 11). Het is niet aannemelijk dat deze vrouw, die getrouwd was met een lid van Alshabaab, u zou helpen om te ontsnappen. Ze nam hierdoor immers een heel groot risico en zou nadien aan haar man moeten uitleggen hoe u kon weggelopen. Gevraagd waarom zij dit risico nam voor u, moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 18). Bovendien verklaarde u dat u aan deze vrouw zei dat uw moeder een neef in Mogadishu had waar u terecht kon (CGVS, p. 11). Tijdens het persoonlijk onderhoud op de DVZ verklaarde u echter dat u niemand kende in Mogadishu en dat u enkel uw clan zei tegen de chauffeur. Deze chauffeur kon via uw clan een verre oom opzoeken en bracht u naar hem (vragenlijst CGVS, vraag 5). Toen u met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd, antwoordde u dat u aan de chauffeur vertelde wat uw clan was en dat u verre familie had in Mogadishu (CGVS, p. 18). Dit antwoord kan deze tegenstrijdigheid niet ophelderen. Ook hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielmotieven in het gedrang gebracht.

Los van uw eigen problemen met Alshabaab, verklaarde u nog dat uw vader door Alshabaab ontvoerd werd toen hij weigerde om voor hen te spioneren (CGVS, p. 10). Uit dit incident kan voor u geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden. U verklaarde immers dat uw problemen niet gelinkt zijn aan de verdwijning van uw vader en dat dit om een apart incident gaat (CGVS, p. 11). Bovendien moeten deze beweringen gezien worden in samenhang met uw algemene geloofwaardigheid die, door de ongeloofwaardigheid van uw persoonlijke problemen met Alshabaab, laag is. U legt geen enkel bewijs neer om de verdwijning van uw vader te staven.

Volledigheidshalve moet worden opgemerkt dat u verklaarde geen contact meer te hebben met uw moeder en uw familie in Somalië (CGVS, p. 8). Het is niet geloofwaardig dat u het telefoonnummer van uw moeder niet zou hebben of niet zou kunnen bekomen. Het is namelijk niet in te beelden dat uw familieleden u geen contactgegevens zouden meegeven bij aanvang van uw reis naar Europa. U verbleef voor uw vertrek nog twee maanden bij een verwant van uw moeder. Dat ook hij niet de moeite zou gedaan hebben om u zijn telefoonnummer mee te geven is niet aannemelijk. Voorts zijn uw problemen met Alshabaab niet

geloofwaardig en kan er dan ook van worden uitgegaan dat uw oudere broer en uw oom nog steeds in uw dorp wonen. U beschikt bij terugkeer dan ook over een uitgebreid netwerk dat u kan opvangen.

Ook het document dat u neerlegde kan bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. U legde een besnijdenisattest neer. Uit uw verklaringen blijkt nog dat u vreesde om opnieuw besneden te worden voor het huwelijk omdat u niet volgens type 3 besneden bent (CGVS, p. 10-11). Dat u opnieuw besneden zou worden is echter een blote bewering die niet gestaafd wordt door concrete verklaringen of bewijzen. Bovendien linkt u deze vrees voor herbesnijdenis aan uw ongeloofwaardige vluchtmotieven. U heeft reeds een besnijdenis ondergaan, waarvan u een attest neerlegt (zie groene map), en u toont niet aan dat u bij terugkeer riskeert om opnieuw besneden te worden. Bijgevolg kan hieruit voor u geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden.

Daarenboven blijkt uit de toegevoegde landeninformatie, met name de COI Focus Somalië Vrouwelijke genitale verminking (VGV) (update) van 8 november 2024, de afname van besnijdenis type III bij jongere leeftijdscategorieën. U haalt, buiten uw ongeloofwaardige vluchtmotieven, geen concrete redenen aan waarom u herbesneden zou worden, waardoor uw vrees vooralsnog hypothetisch en onvoldoende geïndividualiseerd is. Derhalve zijn er in casu goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst niet opnieuw het slachtoffer zou worden van VGV.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van

de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Hiraan te worden beoordeeld.

Hiraan wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Hiraan een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Hiraan is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Hiraan vormt samen met de regio Middle Shabelle de deelstaat Hirshabelle. Hiraan is één van de bolwerken van al-Shabaab. Al-Shabaab controleerde grote delen van de landelijke gebieden en belangrijke aanvoerroutes. Echter, sinds het begin van het militair offensief van de regeringstroepen en hun bondgenoten in de zomer van 2022 is de controle van al-Shabaab in beweging. Er vonden confrontaties plaats tussen al-Shabaabstrijders, het nationale leger en ATMIS. Het Somalische leger voerde ook operaties uit tegen al-Shabaab samen met lokale clanmilities (de Macawiisley). De regering zou eind september 2022 in een tijdspanne van drie weken de controle over 40 nederzettingen in de regio Hiraan herwonnen hebben, hoewel in oktober 2022 gemeld werd dat geen van hen grote steden waren en dat al-Shabaab sindsdien de controle over sommige van deze gebieden had herwonnen. Hiraan wordt tevens gekenmerkt door clanconflicten.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Hiraan geschat op 420.060 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 207 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (104). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten, de regionale politie en clanmilities, militaire operaties van het Somalische leger, soms met de hulp van de Hawadle-clanmilities, tegen al-Shabaab en aanvallen van de Hawadleclan tegen al-Shabaab. ACLED tekent ook enkele gevallen op van gevechten tussen troepen van het nationale leger en interclangeweld. De 406 dodelijke slachtoffers zijn voornamelijk soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties

of clanconflicten. ACLED noteert ook burgerdoden door dit geweld. In de categorie explosions/remote violence telt ACLED 57 incidenten, waarbij al-Shabaab vooral aanvallen pleegt tegen nationale en internationale strijdkrachten, Hawadle-clanmilities en burgers. Al-Shabaab gebruikt hiervoor IED's, handgranaten, morteraanvallen, autobommen en voert vijf zelfmoordaanslagen uit. De overige incidenten zijn vooral operaties tegen al-Shabaab uitgevoerd door het nationale leger, luchtaanvallen door het US AFRICOM en het Turkse leger in Somalië (TURKSOM). Er worden 95 burgerdoden geregistreerd voor dit type van geweld, vooral door de zelfmoordaanslagen van al-Shabaab. Bij incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) noteert ACLED 46 incidenten. Al-Shabaab is in 15 van de 46 incidenten de actor. De groepering ontvoert onder andere boeren en herders van de Hawadleclan als wraakactie en doodt burgers waaronder een koranleeraar en zakenman. Daarnaast noteert ACLED 25 incidenten van clangeweld door verschillende clanmilities tegen burgers behorende tot andere clans. Bijna alle intern ontheemden die vluchtten omwille van overstromingen en in mindere mate omwille van droogte en conflict/onveiligheid, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Hiraan sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Hiraan in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Hiraan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Hiraan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen:

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikel 3 van het EVRM;
- Artikelen 3 en 22 van het Kinderrechtenverdrag;
- Artikel 22bis van de Grondwet;
- Artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7, 57/1, § 4, en 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Het voorzorgs- en zorgvuldigheidsbeginsel.

Vooreerst stelt verzoekster dat er onvoldoende rekening werd gehouden met haar minderjarige profiel. Verzoekster betoogt verder als volgt:

“1. Toekenning van de vluchtenlingenstatus – artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Volgens het CGVS waren verzoeksters ontvoering en poging tot huwelijk door AlShabaab niet geloofwaardig, zodat zij geen vrees voor vervolging bij terugkeer heeft aangetoond. Uit verzoeksters verklaringen en de overgelegde documenten blijkt echter dat haar geloofwaardigheid kan worden vastgesteld.

· Aangaande de medische stukken en de besnijdenis van verzoekster

Het CGVS merkte met betrekking tot de besnijdenis van verzoekster het volgende op: “U legde een besnijdenisattest neer. Uit uw verklaringen blijkt nog dat u vreesde om opnieuw besneden te worden voor het huwelijk omdat u niet volgens type 3 besneden bent (CGVS, p. 10-11). Dat u opnieuw besneden zou worden is echter een blote bewering die niet gestaafd wordt door concrete verklaringen of bewijzen. Bovendien linkt u deze vrees voor herbesnijdenis aan uw ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven. U heeft reeds een besnijdenis ondergaan, waarvan u een attest neerlegt (zie groene map), en u toont niet aan dat u bij terugkeer riskeert om opnieuw besneden te worden. Bijgevolg kan hieruit voor u geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden. Daarenboven blijkt uit de toegevoegde landeninformatie, met name de COI Focus Somalië Vrouwelijke genitale verminking (VGV) (update) van 8 november 2024, de afname van besnijdenis type III bij jongere leeftijdscategorieën. U haalt, buiten uw ongeloofwaardige vluchtmotieven, geen concrete redenen aan waarom u herbesneden zou worden, waardoor uw vrees vooralsnog hypothetisch en onvoldoende geïndividualiseerd is. Derhalve zijn er in casu goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst niet opnieuw het slachtoffer zou worden van VGV.”.

Volgens artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet: “Het feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, is een duidelijke aanwijzing dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen”.

Dit artikel verandert de bewijslast: wanneer een verzoekster reeds het slachtoffer is geweest van vervolging, is het aan het CGVS om te bewijzen dat de vervolging zich niet zal herhalen.

Uw Raad heeft zich al uitgesproken over de interpretatie die aan deze bepaling moet worden gegeven in de context van genitale verminking van vrouwen (RvV, arrest nr 229 288 van 26 november 2019): [citaat]

In casu betwist het CGVS niet dat verzoekster VGV type 2 heeft ondergaan. Een VGV type 2 vormt zonder twijfel vervolging in de zin van bovengenoemde bepalingen. In toepassing van artikel 48/3 §2 f) van de Vreemdelingenwet kunnen daden van vervolging “onder meer de vorm aannemen van: a) daden van lichamelijk of geestelijk geweld, inclusief seksueel geweld; f) daden van genderspecifieke of kindspecifieke aard”. Meer nog, vrouwelijke genitale verminking maakt foltering uit onder artikel 1 van het Anti-Folterverdrag (artikel 1). Het is dus aan het CGVS om ervoor te zorgen dat de verzoekster niet opnieuw besneden kan worden.

Volgens de “COI Focus Somalië Vrouwelijke genitale verminking (VGV) (update)” van 8 november 2024:

- “De meeste Somalische vrouwen ondergaan een infibulatie (type III) (...). Volgens de gegevens van het SHDS-onderzoek van 2020 is het merendeel van de bevraagde vrouwen, tussen 15 en 49, geïnfibuleerd: 63 % in de steden, 65 % in de rurale en 62 % in de nomadische gebieden. (...) Het SHDSonderzoek van 2020 stelt deze vermindering vast: 82 % van de vrouwen tussen 45 en 49 oud zijn geïnfibuleerd ten opzichte van 46 % van de bevraagde vrouwen tussen 15 en 19 jaar” (pp. 13-14);

- "Onderzoek in en over de door al-Shabaab (AS) gecontroleerde gebieden blijkt moeilijk. De geraadpleegde bronnen kunnen hierdoor tegenstrijdigheden bevatten" (p. 14)

Uit het verslag blijkt bijgevolg dat ongeveer één vrouw op twee (46 %) in Somalië het risico loopt infibulatie (type III besnijdenis) te ondergaan, en dat zeer weinig informatie beschikbaar is in regio's die door Al-Shabaab worden gecontroleerd, zoals het geval is in verzoeksters regio van herkomst.

De COI Query Somalia "Forms and prevalence of repeated FGM/C" (stuk 3) laat ook het risico zien van infibulatie na het ondergaan van type II besnijdenis (Sunni type): "In other cases, however, it was reported that girls who had undergone the Sunni type of FGM/C were insulted as 'unclean' and incapable of controlling their sexual desires because they did not go through the more severe Pharaonic procedure. Women and girls returning from Europe are usually pressured to undergo FGM/C. The Tadamun Social Society, an NGO headquartered in Bossaso, was quoted as saying that women returnees from Europe who had not previously been infibulated were normally not pressured into undergoing infibulation in urban areas. According to them they would be able to find a marriage partner even without this procedure" (p. 12). Uit de beschikbare verslagen blijkt dus dat evenmin kan worden uitgesloten dat verzoekster bij terugkeer uit Europa infibulatie zal moeten ondergaan.

Uit de bestreden beslissing en de vragen aan verzoekster blijkt echter duidelijk dat dit risico door het CGVS niet bijzonder werd onderzocht. Het CGVS was van mening dat verzoekster niet voldoende concreet was geweest. Er werden echter nauwelijks vragen gesteld over dit punt.

Meer nog, beoordeelde het VN-Antifoltercomité verschillende zaken van folterslachtoffers die uitgewezen zouden worden en herinnert aan de moeilijkheden die deze personen ondervinden om gehoord te worden. Zo is het standaard rechtspraak van het Comité: "(...) le Comité rappelle sa jurisprudence selon laquelle on peut rarement attendre des victimes de torture une exactitude sans faille (...) " (UNCAT, J.K. v. Canada, nr. 562/2013, 23 november 2015, § 10.3).

Uit deze rechtspraak volgt dat een onderzoek van de nood aan bescherming waarbij geloofwaardigheid centraal staat onaangepast is in het geval van een slachtoffer van foltering.

· De gedwongen "rekrutering" en huwelijk

Ten eerste, volgens het CGVS: "blijkt een gedwongen rekrutering in de strikte zin in het algemeen een eerder ongewoon fenomeen te zijn in Somalië. Rekrutering onder dwang gebeurt eerder uitzonderlijk en onder bepaalde omstandigheden (zie informatie administratief dossier). (...) In uw geval is er van geen van deze zaken sprake. Uw gedwongen rekrutering op zich is aldus zeer atypisch te noemen. Verder slaagt u er ook niet in aannemelijk te maken dat Alshabaab u wel meteen onder dwang zouden meenemen en mishandelen, zonder eerst na te gaan of u niet bereid was om zich vrijwillig bij hen aan te sluiten. U verklaarde immers dat Alshabaab de koranschool binnenkwamen en meteen zeiden dat u moest meekomen. U werd dan met andere meisjes onder dwang in een auto gestoken. Bovendien negeerde Alshabaab de poging van uw oom om te onderhandelen en schoten ze hem dood (CGVS, p. 10). Dat Alshabaab uw bereidwilligheid om aan te sluiten niet onderzochten en uw familie niet probeerden te overtuigen, is hier niet aannemelijk" (bestreden beslissing, p. 2).

In casu heeft het CGVS verzoeksters situatie geanalyseerd alsof het ging om een geval van gedwongen rekrutering als strijder door Al-Shabaab, terwijl zij in werkelijkheid is ontvoerd met het oog op een huwelijk. Het verslag "Country of origin information report - Somalia: Targeted profiles" in het administratief dossier van verzoekster, waarnaar het CGVS in zijn beslissing verwijst, spreekt in feite over de rekrutering van "strijdende" leden van Al-Shabaab, en stelt dat: "who interviewed 88 former Al-Shabaab fighters" (p. 17); "constitutes the main source of foot soldiers for AS" (p. 18); "most recruitment of young men to AS" (p. 23), enz. Hoewel dit verslag een deel over "Rekrutering van vrouwen" bevat, geeft dit deel aan dat bij rekrutering in sommige gevallen vrouwen betrokken kunnen zijn, en in het bijzonder dat vrouwen vaak lid worden van Al-Shabaab door te trouwen, wat in sommige opzichten als "seksuele en huishoudelijke slavernij" is beschreven. Het EASO-verslag bevestigt dat er meldingen zijn van gedwongen huwelijken (p. 6).

In het onderhavige geval heeft verzoekster echter duidelijk uitgelegd dat alleen meisjes van de Koranschool werden meegenomen (NPO, p. 10) en dat zij onmiddellijk echtelijke taken kregen toegewezen (NPO, p. 10). Ze zei ook dat wanneer Al-Shabaab naar de Koranschool kwam, dit was om de meisjes mee te nemen om te trouwen: "Je zei dat alshabaab naar de koranschool kwamen, waarom kwamen ze daar ? Ze deden meisjes verplicht mee als ze een bepaalde leeftijd bereikten om te huwen" (NPO, p. 13). Later bevestigde ze dat ze was ontvoerd met als enige doel een echtgenote te worden: "ja vanaf het begin lazen ze boeken voor voor ons over het huwelijk" (NPO, p. 16). De verklaringen van verzoekster moeten dus worden onderzocht vanuit het oogpunt van ontvoering met het oog op gedwongen huwelijken en niet van rekrutering.

De COI Focus van augustus 2023 stelt dat gedwongen huwelijken kunnen leiden tot vervolging: "Forced and child marriage amount to persecution. When the consequences of refusal of forced marriage may be of less severe nature (e.g. social stigma), the individual assessment of whether they could amount to persecution should take into account the severity and/or repetitiveness of the acts or whether they occur as an accumulation of various measure" (COI Focus, p. 40), en dat in dit geval moet de risicoanalyse als volgt worden uitgevoerd: "The individual assessment of whether there is a reasonable degree of likelihood for the applicant to face persecution in the whole of Somalia, including South-Central Somalia, Puntland and Somaliland, should take into account risk-impacting circumstances, such as: prevalence of the practice in the area of origin, age, socio-economic status of the family, clan and family traditions, etc" (COI Focus, p. 41).

Deze analyse stemt overeen met de vereisten van artikel 48/6, § 5, a) en c), die vereisen dat het CGVS rekening houdt met alle informatie over het land van herkomst en het land van oorsprong van de betrokken persoon maar ook haar achtergrond, geslacht en leeftijd.

De beslissing was echter uitsluitend gebaseerd op de verklaringen van verzoekster, die slechts 17 jaar oud was op het ogenblik van haar persoonlijk onderhoud, en onderzocht deze praktijk niet in verzoeksters regio van herkomst, Hiiraan, die niet in vraag werd gesteld, waar Al-Shabaab aanwezig was. Indien er enige twijfel bestond over verzoeksters regio van herkomst, had het CGVS zich uitdrukkelijk over deze elementen moeten uitspreken, aangezien zij noodzakelijk waren om de praktijk in verzoeksters regio van herkomst, Hiiraan, te onderzoeken.

Objectieve informatie toont echter aan dat Al-Shabaab vrouwen meeneemt om ze uit te huwelijken zonder dat de familie echt kan weigeren:

- "Women are commonly recruited by Al-Shabaab through marriage, including forced and child marriage. Women are often left without choice due to family and clan pressure. Al-Shabaab has abducted and forced girls aged 14 to 20 to marry fighters, while threatening their families with violence" 1 (p. 125).

- "AlShabaab, an armed group operating in Somalia and several other East African countries, has compelled numerous families to marry their daughters to alShabaab fighters (...). For example, in Somalia, members of al-Shabaab would show up at the homes of young women they wanted to marry. They would be armed and would "ask" the parents if they could marry their daughter. Members of the community knew that this request was ceremonial, and they could not refuse (...). Al-Shabaab perpetrated forced marriage in a similar manner, using its power over the community to force families to marry their daughters to al-Shabaab fighters" (stuk 4).

Bovendien verklaarde verzoekster dat haar vader was verdwenen nadat hij door AlShabaab was ontvoerd (NPO, blz. 6), zodat er geen verantwoordelijke persoon was naar wie leden van Al-Shabaab bij haar thuis hadden kunnen komen. Later herhaalde ze dat de winkel had moeten sluiten omdat er niemand meer verantwoordelijk was voor het gezin (NPO, p. 12). Bij gebrek aan een verantwoordelijke persoon is het des te logischer dat Al-Shabaab niet naar haar huis kwam, aangezien ze niet naar een huis vol vrouwen konden komen zonder dat er een verantwoordelijke man aanwezig was.

De door verzoekster beschreven modus operandi en het gedwongen huwelijk worden dus bevestigd door verschillende objectieve rapporten, waarmee het CGVS geen rekening heeft gehouden.

Ten tweede, met betrekking tot gedwongen huwelijken, merkt het CGVS het volgende op: "Er moet worden opgemerkt dat u erg weinig weet over de man met wie u moest trouwen. Zo weet u niet hoe hij er uit ziet, waar hij woont of van waar hij afkomstig is (CGVS, p. 16). U weet niet of hij al getrouwd is en een gezin heeft. Dat u niet meer weet over de man aan wie u zou uitgehuwelijkt worden is niet aannemelijk. U woonde immers bij het gezin van zijn broer en had een goede band met de vrouw. Dat u niet meer moeite deed om meer te weten te komen over de man met wie u moest trouwen, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen hierover" (bestreden beslissing, p. 2).

Het feit dat verzoekster weinig informatie had over de geplande huwelijken en de man was met name te wijten aan haar leeftijd op dat moment en aan het feit dat meisjes nooit betrokken zijn bij de voorbereidingen van het huwelijk, namelijk met AlShabaab leiders. Aangezien verzoekster niet wilde trouwen, heeft ze geen enkele poging ondernomen om deze man te leren kennen. Dit is precies wat ze aan het CGVS vertelde: "ik wilde hem niet trouwen. Ik stond niet achter het huwelijk, ik was niet geïnteresseerd om meer over hem te weten te komen" (NPO, p. 16). Het CGVS heeft nagelaten uit te leggen waarom verzoekster meer te weten had willen komen over deze man, aan wie ze enkel wilde ontsnappen. Inderdaad, kunnen we van slachtoffers van verkrachting of seksueel geweld verwachten dat ze hun aanvaller beschrijven, of dat ze geprobeerd hebben meer over hem te weten te komen? In principe zal elk slachtoffer anders handelen.

Ten slotte onthoudt het CGVS zich van een analyse van de verklaringen van verzoekster betreffende haar ontvoering en wat kan worden omschreven als haar "detentie" door leden van Al-Shabaab, ook al verklaarde zij dat zij tijdens deze detentie slecht was behandeld (NPO, p. 14), en legde zij uit dat hun was geleerd dat het goed was om met een martelaar te trouwen (NPO, p. 14). Verzoekster heeft geen vragen over haar detentie onbeantwoord gelaten.

· Haar ontsnappingspoging

Ten eerste, volgens het CGVS, zou het niet aannemelijk zijn dat ze er in slaagde om weg te komen met haar broer: "Dat uw broer haar kon duwen en jullie vervolgens konden weglopen is dan ook niet aannemelijk. Bovendien kan u niet verklaren hoe uw broer op hetzelfde moment bij de waterput was toen u daar kwam. U was toen al meer dan een week vermist en uw familie wist niet waar u was (CGVS, p. 15). U verklaarde dat u lang in de auto zat en dat u zich ver van uw dorp bevond (CGVS, p. 14). Dat uw broer daar op hetzelfde moment kwam als u is niet aannemelijk" (bestreden beslissing, p. 2).

In tegenstelling tot wat het CGVS aangaf, legde verzoekster echter wel uit hoe haar broer wist dat ze zich in de buurt van de put bevond: "een vrouw uit het dorps zei mijn moeder dat ze mij had gezien bij de waterput, daarom kwam hij daar kijken" (NPO, p. 15). Zijn broer hoefde er alleen maar heen te gaan en te wachten.

Ten tweede, volgens het CGVS, zou het niet geloofwaardig zijn dat dat deze vrouw, die getrouwd was met een lid van Alshabaab, haar zou helpen om te ontsnappen.

Verzoekster legde uit dat deze vrouw aardig voor haar was en dat ze lid was van haar verre familie (NPO, p. 10 + p. 17). Ze behoorden tot dezelfde clan. Daarnaast was verzoekster van mening dat deze vrouw ook onder dwang was getrouwd, waardoor zij geraakt werd door verzoeksters situatie. De advocaat van de verzoeker had al geanticipeerd op dit element, dat systematisch wordt overgenomen door het CGVS, dat nooit gelooft dat sommige mensen anderen kunnen helpen, door erop te staan dat het niet aan verzoekster was om het gedrag van iemand anders te verklaren.

Ten derde stelt het CGVS dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen zou hebben afgelegd over de aanwezigheid van familieleden in Mogadishu: "Bovendien verklaarde u dat u aan deze vrouw zei dat uw moeder een neef in Mogadishu had waar u terecht kon (CGVS, p. 11). Tijdens het persoonlijk onderhoud op de DVZ verklaarde u echter dat u niemand kende in Mogadishu en dat u enkel uw clan zei tegen de chauffeur. Deze chauffeur kon via uw clan een verre oom opzoeken en bracht u naar hem (vragenlijst CGVS, vraag 5). Toen u met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd werd, antwoordde u dat u aan de chauffeur vertelde wat uw clan was en dat u verre familie had in Mogadishu (CGVS, p. 18). Dit antwoord kan deze tegenstrijdigheid niet ophelderen" (bestreden beslissing, p. 2).

Uit de notities van verzoeksters persoonlijk onderhoud blijkt duidelijk dat ze hem consequent een verre oom noemde. Bovendien is zij er op geen enkel moment in geslaagd zijn naam te noemen:

- "Bij wie? Een soort neef, een verre neef van mijn moeder" (NPO, p. 6);
- "Ze vroeg als ik daar iemand kende, ik zei geen directe familie maar wel een neef van mijn moeder" (NPO, p. 11);
- "de verre oom in Mogadishu was" (NPO, p. 18).

Toen haar hiernaar werd gevraagd, zei ze dat het gesprek met bij de DvZ klopte en dat ze weliswaar wist dat er een verre oom in Mogadishu was, maar dat ze hem niet kende. Daarom vroeg ze de chauffeur, met haar clan, of hij hem zelf kende en haar naar zijn huis kon brengen (NPO, p. 18). Het feit dat verzoekster bij de DvZ heeft gezegd dat zij niemand kende in Mogadishu klopt: zij kende deze oom niet en had hem nooit gezien, maar zij was wel op de hoogte van het bestaan en de aanwezigheid van een verre oom in Mogadishu.

· Aangaande de contacten met Somalië

Volgens het CGVS is het opvallend dat een 17-jarig Somalisch meisje geen enkel contact meer onderhoudt met familie of andere personen uit Somalië: "Het is niet geloofwaardig dat u het telefoonnummer van uw moeder niet zou hebben of niet zou kunnen bekomen. Het is namelijk niet in te beelden dat uw familieleden u geen contactgegevens zouden meegeven bij aanvang van uw reis naar Europa. U verbleef voor uw vertrek nog twee maanden bij een verwant van uw moeder. Dat ook hij niet de moeite zou gedaan hebben om u zijn telefoonnummer mee te geven is niet aannemelijk".

In de enige vraag die haar tijdens haar persoonlijk onderhoud werd gesteld, verklaarde verzoekster dat: "Toen in mogedishu was contacteerde ik hen en nadien ging de gsm niet meer" (NPO, p. 8). Verzoekster heeft wel

een telefoonnummer [...], maar dit gaat al lange tijd niet meer over, waardoor zij geen contact meer heeft met haar familie, aangezien dit de enige manier is om contact met haar op te nemen. Het is ook omdat dit gsm-nummer niet meer werkt sinds ze in Somalië is dat ze zei dat ze geen gsm-nummer voor haar moeder had. Ter herinnering: verzoekster was bij de opstelling van het minderjarigenformulier noch door haar voogd noch door haar advocaat vergezeld, zodat van haar niet kon worden verwacht dat zij begreep dat zij dit mobiele telefoonnummer, dat sinds haar vertrek niet meer werkte, moest opgeven.

Rekening houdend met de verschillende voorgelegde elementen moet, gelet op verzoeksters profiel, haar regio van herkomst, haar leeftijd en de beschikbare informatieverslagen, worden geconcludeerd dat er inderdaad een risico van gedwongen huwelijk en vervolging door Al-Shabaab en dus van vervolging bestaat wanneer zij naar Somalië terugkeert."

Verder betoogt verzoekster in aanmerking te komen voor de subsidiaire bescherming waarbij ze wijst op haar profiel als minderjarige vrouw.

Inventaris der stukken:

"3. EUAA, "COI Query Somalia: Forms and prevalence of repeated FGM/C", 21 april 2023, beschikbaar op: https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q12_Somalia_FGM-C.pdf;

4. International Peace Institute, "Forced Marriage by Non-state Armed Groups: Frequency, Forms, and Impact", april 2023, beschikbaar op: https://www.un.org/sexualviolenceinconflict/wpcontent/uploads/2023/04/report/autodraft/Forced_Marriage_By_NonState_Armed_Groups.pdf.

3.1.2. Op 10 oktober 2025 legt de commissaris-generaal een aanvullende nota neer met de volgende landeninformatie:

- UNCHR, "International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van september 2022;
- EUAA "Country Guidance: Somalia" van augustus 2023;
- EUAA "Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation" van februari 2023;
- EUAA "Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update" van 17 mei 2023;
- COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie" van 25 maart 2025 (update).

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat zij een nood heeft aan internationale bescherming.

3.3. De Raad merkt vooreerst op dat tijdens de procedure rekening werd gehouden met verzoeksters minderjarigheid. Vooreerst werd een fiche opgemaakt "*niet-begeleide minderjarige vreemdeling*" die een eerste screening uitvoert naar bijzondere noden of kwetsbaarheden. Verzoekster kreeg een voogd toegewezen op 31 januari 2024, die verzoekster kon bijstaan vanaf het begin van de procedure. Ook uit de notities van het persoonlijke onderhoud blijkt dat verzoekster op een aangepaste wijze werd begeleid en alle kansen werd geboden om de relevante aspecten van haar verzoek om internationale bescherming toe te lichten. In elk geval kan uit het verloop van het persoonlijk onderhoud met verzoekster, die werd bijgestaan door haar voogd en haar advocaat, worden afgeleid dat zij werd ondervraagd door een gespecialiseerde *protection officer* en dat haar gepaste vragen werden gesteld (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5). Minstens toont verzoekster niet concreet aan dat bij de behandeling van het verzoek geen rekening werd gehouden met haar minderjarigheid. De bestreden beslissing stelt uitdrukkelijk dat er bij de beoordeling van verzoeksters verklaringen rekening gehouden werd met diens jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in haar land van herkomst. Tot slot wijst de bestreden beslissing de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie er uitdrukkelijk op dat verzoekster minderjarig is en dat bijgevolg het Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 van toepassing is. Hieruit blijkt dat de bestreden beslissing bij

de beoordeling van verzoeksters verklaringen en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met de jeugdige leeftijd en persoonlijke omstandigheden van verzoekster.

3.4. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden vervolging daar het verklaarde gedrag van Al-Shabaab niet aannemelijk is (i), de verklaringen over de ontsnapping van verzoekster niet overtuigen (ii), verzoekster amper informatie had over de man met wie ze moest trouwen (iii) en verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent haar vlucht naar Mogadishu (iv).

Voorts wordt er terecht door de bestreden beslissing opgemerkt dat er uit de problematiek van haar vader geen vervolgingsvrees in hoofde van verzoekster kan worden vastgesteld (v), haar gebrek aan contact met haar familie niet aannemelijk is (vi) en er geen gegronde vrees tot herbesnijdenis in haar hoofde kan worden vastgesteld (vii).

Verzoekster kan geen afbreuk doen aan deze terechte vaststellingen door het aanhalen van vergoelijkningen.

In haar verzoekschrift stelt verzoekster op terechte wijze dat de bestreden beslissing het gedwongen huwelijk lijkt gelijk te stellen aan gedwongen rekrutering met betrekking tot zijn gevolgtrekking aan de hand van de beschikbare objectieve landeninformatie. Evenwel blijkt uit een lezing van de voormelde landeninformatie, met name het COI-rapport: *“Somalia: Targeted profiles”* van september 2021 dat gedwongen huwelijken met Al-Shabaab leden, zoals deze werden beschreven door verzoekster, zelden voorkomen. De landeninformatie zegt hieromtrent het volgende: *“though reports of forced marriages exist, most unions with Al-Shabaab members appear to be voluntary, though admittedly women’s choices are taken in the shadow of powerful parental pressure and clan expectations”* en *“many instances of forced marriage between militants and women and girls exist.”*²⁸⁵ *As with many marriages in Somalia in general, clans sometimes pressure women to marry Al-Shabaab fighters as such marriages often offer better financial stability. Although some marriages to Al-Shabaab members might appear to be voluntary, women are often left with no choices due to family and clan pressure.*” (p. 37). Eenzelfde stelling wordt geschraagd door de EUAA *“Country Guidance Somalia”* van augustus 2023: *“Women are often left without choice due to family and clan pressure”* (p. 124). De richtlijnen en landeninformatie met betrekking tot gedwongen huwelijken doet tot hetzelfde besluit komen als met gedwongen rekrutering, namelijk dat zulke huwelijken vaak onder sociale druk van de familie en de clan geschieden dan wel uit financiële overwegingen. De door verzoekster aangehaalde landeninformatie *“Forced Marriage by Non-state Armed Groups: Frequency, Forms, and Impact”* van augustus 2023 doet geen afbreuk aan de voorgaande conclusie, mede omdat de situatie van gedwongen huwelijken in Somalië op zeer beperkte wijze wordt beschreven zonder verdere duiding. Het besluit van de bestreden beslissing dat het gedwongen huwelijk van verzoekster atypisch is, blijft aldus overeind.

Verder stelt verzoekster dat haar vader overleden was. Bijgevolg had Al-Shabaab geen mannelijke verantwoordelijke naar wie ze zich konden wenden. Dit is echter feitelijk onjuist daar verzoekster nog een oom had die bovendien trachtte te onderhandelen met Al-Shabaab (notities persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 10). Dienaangaande treedt de Raad de bestreden beslissing bij dat het niet aannemelijk is dat Al-Shabaab de oom van verzoekster simpelweg neerschoten vooraleer ze de bereidwilligheid van verzoekster om zich aan te sluiten niet onderzochten en haar familie niet probeerden te overtuigen, temeer daar uit de voorgaande analyse blijkt dat zulke huwelijk veelal geschieden onder familiale druk en financiële overwegingen.

Vervolgens overweegt de bestreden beslissing terecht dat het niet aannemelijk is dat verzoekster zo weinig informatie over haar aanstaande had.

Verzoekster verwijst vooreerst naar haar leeftijd en naar het feit dat meisjes nooit worden betrokken bij de voorbereidingen van Al-Shabaab huwelijken. Waarop verzoekster zich baseert om tot een zulke stelling te komen is echter niet duidelijk. Bovendien merkt de Raad op dat verzoekster reeds 16 jaar oud jaar was en aldus de leeftijd des ondersheids had bereikt. Van een zulks persoon kan er worden verwacht dat ze zich zou trachten te informeren omtrent haar nakende huwelijk, temeer daar ze de opportuniteit had om zich te informeren bij de familieleden van haar aanstaande. In haar verzoekschrift herhaalt verzoekster dat ze geen interesse had om verdere informatie te bekomen daar ze niet met deze man wilde trouwen. Deze uitleg overtuigt niet naar oordeel van de Raad, daar er toch enige mate van nieuwsgierigheid kan worden verwacht uitgaande van verzoekster zelfs al was dit huwelijk niet naar haar wensen, hetgeen niet ongebruikelijk is gelet op de prevalentie van gedwongen huwelijken doorheen Somalië (EUAA *“Country Guidance Somalia”* 2023, p. 130).

Inzake haar eerste ontsnappingspoging overweegt de bestreden beslissing op pertinente manier dat dit ongelooftwaardig is.

Verzoekster stelt in haar verzoekschrift dat ze wel degelijk een verklaring gaf voor het feit dat haar broer aan de waterput was, iemand had de moeder van verzoekster gezegd dat ze verzoekster daar had gezien. Dit

verklaart evenwel niet hoe de broer daar op exact hetzelfde moment als verzoekster zelf was, zoals op omstandige manier wordt gemotiveerd door de bestreden beslissing. Vervolgens merkt de bestreden beslissing op terechte wijze op dat de tweede ontsnapping van verzoekster niet aannemelijk is.

In haar verzoekschrift herhaalt verzoekster dat deze vrouw een goede band had met verzoekster en bekritiseert ze de cynische inslag van de bestreden beslissing die geen geloof hecht aan de stelling dat mensen elkander kunnen helpen. De Raad treedt de bestreden beslissing echter bij dat gelet op de specifieke context het zeer onwaarschijnlijk is dat deze vrouw haar leven op het spel zou zetten voor verzoekster.

Inzake de vastgestelde tegenstrijdigheden stelt verzoekster dat ze consequent naar haar familielid verwees als 'verre oom'. Uit een eenvoudige lezing blijkt dit echter niet het geval, en spreekt ze pas na confrontatie over haar oom (notities persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 6, 11, 18). Verder stelt verzoekster in haar verzoekschrift dat ze weliswaar een verre oom had in Mogadishu maar dat ze deze niet kende, hetgeen haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart. Deze *post factum* nuancering overtuigt geenszins. Verzoeksters verklaringen zijn duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar.

Nog stelt de bestreden beslissing op goede gronden het volgende omtrent het contact van verzoekster met haar familie:

"Volledigheidshalve moet worden opgemerkt dat u verklaarde geen contact meer te hebben met uw moeder en uw familie in Somalië (CGVS, p. 8). Het is niet geloofwaardig dat u het telefoonnummer van uw moeder niet zou hebben of niet zou kunnen bekomen. Het is namelijk niet in te beelden dat uw familieleden u geen contactgegevens zouden meegeven bij aanvang van uw reis naar Europa. U verbleef voor uw vertrek nog twee maanden bij een verwant van uw moeder. Dat ook hij niet de moeite zou gedaan hebben om u zijn telefoonnummer mee te geven is niet aannemelijk. Voorts zijn uw problemen met Alshabaab niet geloofwaardig en kan er dan ook van worden uitgegaan dat uw oudere broer en uw oom nog steeds in uw dorp wonen. U beschikt bij terugkeer dan ook over een uitgebreid netwerk dat u kan opvangen."

Verzoekster stelt in haar verzoekschrift dat ze wel degelijk over een telefoonnummer beschikt maar dit niet langer werkte. Tijdens haar persoonlijk onderhoud verklaarde ze dat ze haar familieleden in Mogadishu contacteerde, maar de gsm daarna niet langer overging. Verder verklaarde verzoekster expliciet geen nummer te hebben van iemand, ook niet van haar oom in Mogadishu (notities persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 8). Het is bevreemdend dat verzoekster thans gewag maakt van een telefoonnummer doch tijdens haar persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk stelde er geen te hebben. Hoe dan ook treedt de Raad de motivering van de bestreden beslissing bij dat het niet aannemelijk is dat ze zelfs geen nummer van haar oom ontving waarbij ze vertoefde in Mogadishu. Dat verzoekster naar Europa werd gestuurd zonder enige manier om contact op te nemen met haar familieleden, is weinig aannemelijk.

Inzake de vrees tot (her)besnijdenis van verzoekster stelt de bestreden beslissing op terechte wijze het volgende:

"Ook het document dat u neerlegde kan bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. U legde een besnijdenisattest neer. Uit uw verklaringen blijkt nog dat u vreesde om opnieuw besneden te worden voor het huwelijk omdat u niet volgens type 3 besneden bent (CGVS, p. 10-11). Dat u opnieuw besneden zou worden is echter een blote bewering die niet gestaafd wordt door concrete verklaringen of bewijzen. Bovendien linkt u deze vrees voor herbesnijdenis aan uw ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven. U heeft reeds een besnijdenis ondergaan, waarvan u een attest neerlegt (zie groene map), en u toont niet aan dat u bij terugkeer riskeert om opnieuw besneden te worden. Bijgevolg kan hieruit voor u geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden."

Daarenboven blijkt uit de toegevoegde landeninformatie, met name de COI Focus Somalië Vrouwelijke genitale verminking (VGV) (update) van 8 november 2024, de afname van besnijdenis type III bij jongere leeftijdscategorieën. U haalt, buiten uw ongeloofwaardige vluchtmotieven, geen concrete redenen aan waarom u herbesneden zou worden, waardoor uw vrees voortsnog hypothetisch en onvoldoende geïndividualiseerd is. Derhalve zijn er in casu goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst niet opnieuw het slachtoffer zou worden van VGV."

In casu moet worden vastgesteld dat verzoekster, hoe betreurenswaardig ook, reeds werd onderworpen aan VGV type 2. Dit type van VGV is in principe niet onderhevig aan een risico op herhaalde vervolging, te meer er geen concrete indicaties voorliggen dat verzoekster bij een terugkeer zou worden blootgesteld aan de meer verregaande vorm van VGV, zijnde een infibulatie, die een risico op re-infibulatie inhoudt. De Raad

treedt de bestreden beslissing immers bij dat gelet op het feit dat verzoekster haar vrees tot herbesnijdenis linkt aan haar ongeloofwaardige vluchtmotieven, er geen gegronde reden is om aan te nemen dat verzoekster opnieuw VGV zal ondergaan. Verzoekster haalt geen enkel ander element aan waaruit een risico blijkt. In die omstandigheden dient de Raad dan ook vast te stellen dat *in casu* overeenkomstig artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet goede redenen voorliggen om aan te nemen dat verzoekster niet opnieuw het slachtoffer zal worden van VGV.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Aangaande de veiligheidssituatie van de regio van herkomst van verzoekster in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, herneemt de Raad de motivering van de bestreden beslissing:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict

tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Hiraan te worden beoordeeld.

Hiraan wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Hiraan een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Hiraan is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Hiraan vormt samen met de regio Middle Shabelle de deelstaat Hirshabelle. Hiraan is één van de bolwerken van al-Shabaab. Al-Shabaab controleerde grote delen van de landelijke gebieden en belangrijke aanvoerroutes. Echter, sinds het begin van het militair offensief van de regeringstroepen en hun bondgenoten in de zomer van 2022 is de controle van al-Shabaab in beweging. Er vonden confrontaties plaats tussen al-Shabaabstrijders, het nationale leger en ATMIS. Het Somalische leger voerde ook operaties uit tegen al-Shabaab samen met lokale clanmilities (de Macawiisley). De regering zou eind september 2022 in een tijdspanne van drie weken de controle over 40 nederzettingen in de regio Hiraan herwonnen hebben, hoewel in oktober 2022 gemeld werd dat geen van hen grote steden waren en dat al-Shabaab sindsdien de controle over sommige van deze gebieden had herwonnen. Hiraan wordt tevens gekenmerkt door clanconflicten.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Hiraan geschat op 420.060 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 207 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (104). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten, de regionale politie en clanmilities, militaire operaties van het Somalische leger, soms met de hulp van de Hawadle-clanmilities, tegen al-Shabaab en aanvallen van de Hawadleclan tegen al-Shabaab. ACLED tekent ook enkele gevallen op van gevechten tussen troepen van het nationale leger en interclangeweld. De 406 dodelijke slachtoffers zijn voornamelijk soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of clanconflicten. ACLED noteert ook burgerdoden door dit geweld. In de categorie explosions/remote violence telt ACLED 57 incidenten, waarbij al-Shabaab vooral aanvallen pleegt tegen nationale en internationale strijdkrachten, Hawadle-clanmilities en burgers. Al-Shabaab gebruikt hiervoor IED's, handgranaten, morteraanvallen, autobommen en voert vijf zelfmoordaanslagen uit. De overige incidenten zijn vooral operaties tegen al-Shabaab uitgevoerd door het nationale leger, luchtaanvallen door het US AFRICOM en het Turkse leger in Somalië (TURKSOM). Er worden 95 burgerdoden geregistreerd voor dit type van geweld, vooral door de zelfmoordaanslagen van al-Shabaab. Bij incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) noteert ACLED 46 incidenten. Al-Shabaab is in 15 van de 46 incidenten de actor. De groepering ontvoert onder andere boeren en herders van de Hawadleclan als wraakactie en doodt

burgers waaronder een koranleraar en zakenman. Daarnaast noteert ACLED 25 incidenten van clangeweld door verschillende clanmilities tegen burgers behorende tot andere clans. Bijna alle intern ontheemden die vluchtten omwille van overstromingen en in mindere mate omwille van droogte en conflict/onveiligheid, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Hiraan sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Hiraan in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Hiraan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Hiraan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

De door de commissaris-generaal bijgebrachte COI Focus van 25 maart 2025 in zijn aanvullende nota van 10 oktober 2025 ligt in lijn van bovenstaande vaststellingen.

Verzoekster wijst nog op haar profiel van jonge vrouw en merkt op dat haar profiel zal maken dat ze in het bijzonder zal worden getroffen door geweld. De Raad ziet echter niet in, noch wordt dit verduidelijkt, hoe dit profiel maakt dat verzoekster een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voormelde toont verzoekster niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend vijftientwintig door:

S. VAN CAMP,

A.-M. DE WEERDT,

De griffier,

A.-M. DE WEERDT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

S. VAN CAMP